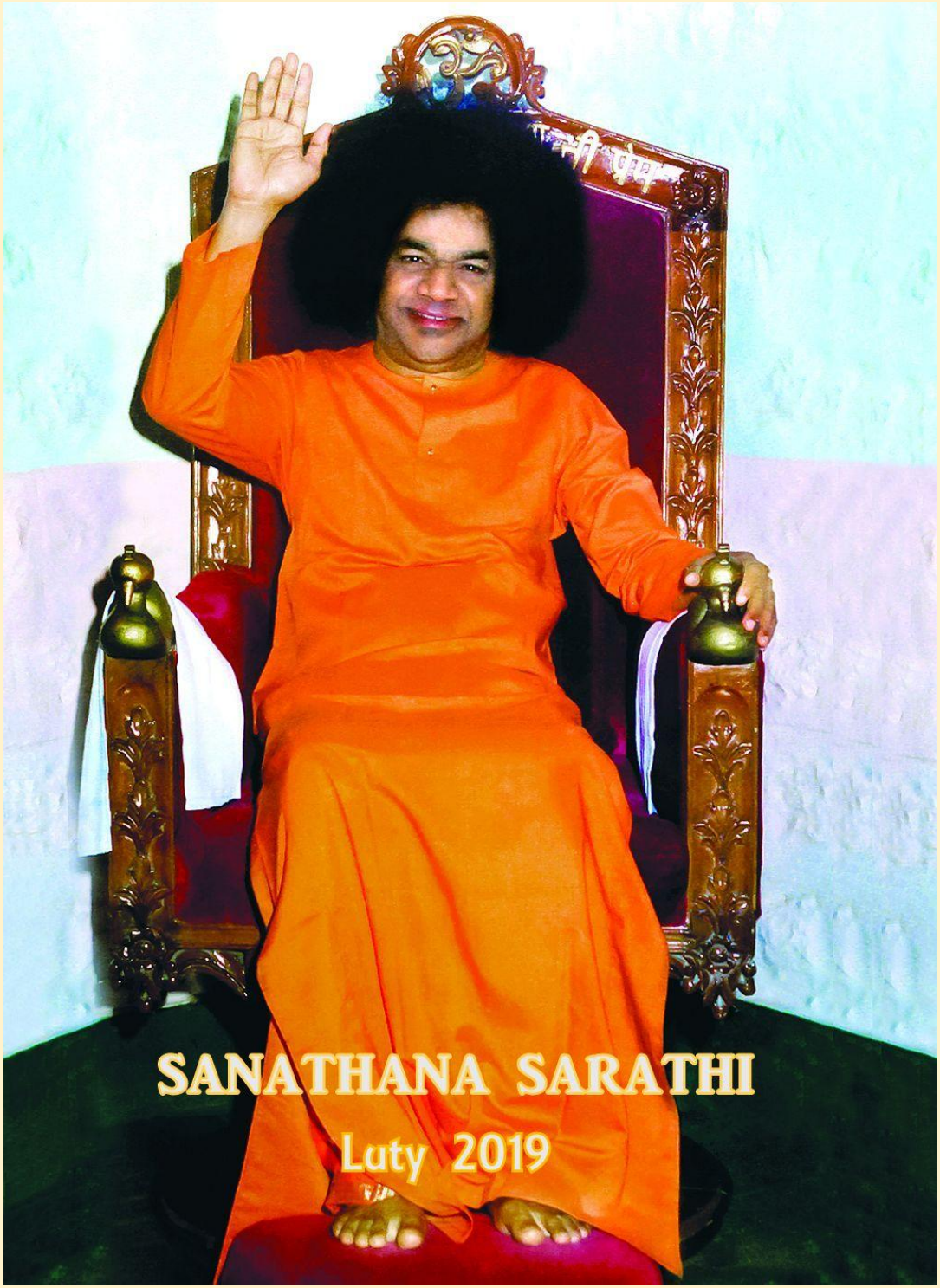

© Organizacja Sathya Sai

SANATHANA SARATHI

luty 2019

Spis treści:

- **Miejsce w sercu przyznaj jedynie Bogu**
  - *Orędzie Bhagawana z 6.05.1997 r.*
- **Doroczny dzień sportu i kultury w instytucjach edukacyjnych Śri Sathya Sai**
  - *Sprawozdanie*
- **Sposobność służenia w obecności Bhagawana**
  - *Kuppam Widżajamma*
- **Intonujcie mantrę Gajatri, aby uświęcić swe życie**
  Orędzie Bhagawana z 10.02.2000 r. z okazji Upanajanam
- **Przemiana**
  - *Blask boskiej chwały*
- **Świat nie może istnieć bez szlachetnych dusz**
  - *Ćinna Katha*
- **Uroczystości w Prasanthi Nilajam**
  - *Sprawozdanie*
- **Wspólne oświadczenie Trustu Centralnego Śri Sathya Sai, Organizacji Śri Sathya Sai Sewa i Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai**

AVATAR VANI

Miejsce w sercu przyznaj jedynie Bogu

Bóg jest miłością, a miłość jest Bogiem. Jeśli będziesz trzymać się tej zasady miłości i rozwijać związek oparty na miłości, osiągniesz stan niedwoistości.

Bądź zawsze wdzięczny rodzicom

Ucieleśnienia miłości!

Nie ma na tym świecie szlachetniejszej cechy niż miłość. Miłość to bogactwo, miłość to mądrość, miłość to prawda i jedynie miłość jest prawością. Miłość przenika wszystko. Cały świat i wszystkie istoty wyłaniają się z miłości, są podtrzymywane przez miłość i jednoczą się z miłością. Człowiek jest niczym bańka, która zrodzona jest z wody, podtrzymywana jest przez wodę i łączy się ponownie z wodą. Człowiek jest bańką, a Narajana to woda.

Człowiek powinien prowadzić życie w prawdzie

Każda istota ludzka rodzi się z łona matki i żywi się miłością matki. Całe bogactwo i szczęście czerpie z miłości matki. Nie ma wyższego Boga niż matka. Ona jest boginią tego ciała i ucieleśnienia prawdę. Każdy powinien próbować pojąć, czym jest prawda. Słowo 'satjam' składa się z trzech sylab – 'sat', 'ti' i 'jam'. 'Sat' oznacza siłę życiową, 'ti' znaczy jedzenie, a 'jam' to słońce. Ciało ludzkie to połączenie siły życiowej, jedzenia i słońca. Ponieważ człowiek jest w stanie podtrzymywać życie przy pomocy jedzenia, Wedy mówią, że jedzenie to siła życiowa. Oznacza to, że jedzenie podtrzymuje życie, a promienie słońca stwarzają jedzenie.

Człowiek pozyskuje jedzenie i wodę przy pomocy promieni słonecznych. Bez słońca nie może być plonów. Pożywieniem uzyskanym ze zbiorów można podtrzymać życie. Bez jedzenia życie nie przetrwa. Lecz siła życiowa, jedzenie i słońce pochodzą od prawdy. Zatem każda istota ludzka jest określoną postacią prawdy. Jako ucieleśnienie prawdy człowiek powinien prowadzić życie w prawdzie. Niestety, człowiek prowadzi życie pełne fałszu. Dlatego dotykają go ogromne trudności i kłopoty oraz niekończąca się śmiertelna udręka. Jest zawsze niespokojny i pełen cierpienia. Nie wie, że całe stworzenie, łącznie z nim, wyłoniło się z prawdy i połączy się z prawdą. Matka jest ucieleśnieniem prawdy. Rama zajaśniał na świecie jako Bóg dzięki swojej matce Kausalji. Bliźniacy Lawa i Kuśa stali się potężni dzięki miłości i trosce swej matki Sity.

Dzieci zdobywają sławę tylko dzięki szlachetnym myślom matki. Jednak nie rozpoznają świętości jej serca. Matka może pod innymi względami wchodzić na kręte ścieżki, ale nigdy nie odczuwa niechęci czy niezadowolenia względem dzieci. W każdych okolicznościach dąży do dobra dzieci. Dzieci przede wszystkim powinny kochać matkę, potem ojca, a następnie guru (nauczyciela). Matka żywi ciało, ojciec je chroni, a guru uczy rozumu. Bez rozumu nie można przetrwać w świecie fizycznym. Aby żyć na tej ziemi ze śmiertelnym ciałem, każdy musi zdobyć również ziemski rozum.

Wielu wielkich ludzi kochało i szanowało swoje matki. Zwracali się do matek o błogosławieństwo przed podjęciem jakiegokolwiek ryzyka, takiego jak walka na polu bitwy albo pokuta w lesie. Wówczas szlachetne matki udzielały dzieciom błogosławieństw, aby zapewnić im ochronę:

Obyś był odbiorcą tych samych błogosławieństw, którymi matka Gauri obdarzyła Kumarę, kiedy wyruszał na bitwę z Tarakasurą, błogosławieństw, jakie Bhargawi dała synowi, aby zabił Śambarasurę, błogosławieństw, jakimi Winata obdarzyła syna, kiedy wyruszał na świętą misję wyzwolenia matki z niewoli, błogosławieństw jakie matka Kausalja przekazała swemu synowi Ramie, gdy szedł do lasu, aby ochraniać jadżnię Wiśwamitry, a nade wszystko niech będą z tobą wszystkie najpotężniejsze, boskie błogosławieństwa Ramy i chronią cię na polu bitwy.

Wielu mędrców potrafiło łatwo i pomyślnie prowadzić głęboką pokutę i zdobyć łaskę Boga mocą błogosławieństw swych matek. Adi Śankara powiedział, że ci, którzy nie mogą otrzymać błogosławieństwa matki będą uwikłani w cykl narodzin i śmierci. Jednak ci, którzy zdobyli boską ochronę swojej matki, nie odrodzą się. Ludzie pozbawieni ochrony matki nie mogą wyzwolić się z niekończącego się cyklu narodzin i śmierci. Adi Śankara opisał to w „Bhadża Gowindam”:

Punarapi dżananam punarapi maranam,
Punarapi dżanani dżathare sajanam,
Iha samsare bahu dustare,
Kripajapare pahi murare.

O Panie, zostałem porwany w ten cykl narodzin i śmierci,
wielokrotnie doświadczam męczarni przebywania w łonie matki.
Bardzo trudno jest przepłynąć ten ocean ziemskiego życia.
Proszę, przewieź mnie przez ten ocean i daj mi wyzwolenie.

Rozwijajcie mocną wiarę w Boga

Wielu wielkich ludzi wysławiało możliwości oraz moce matki. Dlatego człowiek powinien przede wszystkim zasłużyć na łaskę matki. Ale to nie wystarczy. Człowiek powinien pogłębiać wiarę w Boga i czynić wysiłki dla zdobycia Jego łaski.

Upaniszady głoszą również, że człowiek o duchowych dążeniach przede wszystkim powinien mieć wiarę. Bez wiary nie można osiągnąć niczego. Nie wsiądziecie do autobusu, jeżeli nie będziecie mieć wiary, że dojedziecie bezpiecznie do Kodaikanal,

dostąpicie darszanu Swamiego i bezpiecznie wrócicie. Nie położycie fundamentu pod dom, jeśli nie będziecie mieć wiary, że w przyszłym roku do niego się wprowadzicie. Idziecie na rynek, aby zrobić zakupy z wiarą, że wrócicie bezpiecznie do domu. Wiary potrzebujecie nawet do wykonania małych rzeczy. Ale ludzie stali się dziś ślepi, bo stracili oczy wiary. Na każdym kroku mają wątpliwości. Taka postawa występuje coraz częściej w tej epoce kali. Człowiek nie ma wiary w siebie. Jak więc może w coś wierzyć? Najważniejszym obowiązkiem dzieci jest mieć wiarę w matkę. Przez miłość matki mogą osiągnąć wszystko. Dlatego każdy powinien rozwijać miłość do matki i starać się o jej błogosławieństwa.

Wedanta uczy, że serce człowieka to pojedynczą sofa, na której miejsce jest tylko dla jednego. W sercu jest miejsce tylko dla Boga. Kochaj i szanuj matkę, bądź jej wdzięczny. Jednak wiedz, że matka i ojciec przemijają. Tak jak guru, majątek i dzieci.

Mata nasti, pita nasti,
Nasti bandhu sahodara,
Artham nasti, griham nasti,
Thasmath dżagrata dżagrata.

Więzi, takie jak z matką, ojcem, braćmi, siostrami i przyjaciółmi nie są wieczne.
Dom i majątek są także złudne. Dlatego strzeż się, strzeż.

Kochaj rodziców, szanuj ich i służ im. Ale staraj się, aby w twoim sercu było miejsce jedynie dla Boga, który jako jedyny jest trwały i wieczny.

Dżanma dukham dżara dukham,
Dżaja dukham punah punah,
Antja kale maha dukham,
Thasmat dżagrata dżagrata.

Narodziny są cierpieniem, starość jest cierpieniem,
rodzina to cierpienia, a śmierć to straszliwa niedola.
Zatem strzeż się, strzeż!

Ludzkie ciało jest obdarzone boską mocą

Szanujesz obecną matkę swego ciała, jednak w poprzednich żywotach miałeś inne matki. Wszystkie ciała są przemijające niczym chmury. Twoją prawdziwą matką jest jedynie Bóg. Jest On jedyną prawdą; jest wieczny i cudownie boski. A zatem trzymaj miejsce w sercu jedynie dla Boga. Ojciec i matka mieszkają w domu, guru mieszka w aszramie, ale Bóg to Hridajawasi (mieszkaniec twego serca). Zrozum tę prawdę i czcij matkę jak Boga. *Ihamuna sukhimpa hemataraka widja, paramuna sukhimpa brahmataraka widja* – wykształcenie ziemskie jest dla życia tutaj, a wykształcenie duchowe jest dla życia tam. Człowiek jest dwoisty, jest w nim deha (ciało fizyczne) i dehin (mieszkaniec ciała), kszetra (pole) i kszetradżnia (znawca pola), sthiram (wieczny) i asthiram (tymczasowy), śarira (ciało) i śariri (posiadacz ciała). Tak oto człowiek ma w sobie wiele dwoistości. Śarira, czyli ciało, jest tym co ulega zniszczeniu. Rośnie i rośnie,

a potem rozpada się. Czyż ciało nie rośnie? Czy jest dżada (bezwładne)? Jeśli jest bezwładne, czy można powiedzieć, że rośnie? Ciało jest bezwładne, jednak rośnie dzięki świadomości. Mocą czajtanji, ciało, które jest dżada, jest w stanie rosnąć.

Oto mały przykład. Codziennie zamiatamy swój dom. Gdy stale wyrzucamy śmieci do jakiegoś dołu, stopniowo rośnie on do postaci wzgórka. Czy wzgórek ten sam rośnie? Jego wzrost powoduje to, że wrzucamy tam śmieci. Podobnie, ciało rośnie, gdyż stale je karmimy takimi potrawami jak idli, sambar, dosa czy ćapati. Ciało to również jest pewnego rodzaju wzgórkiem; jest bezwładne i nie ma własnej czajtanji. Składa się z bezwładnej materii. Ale mieszkańcem tego ciała jest dynamiczna, boska zasada. Właśnie dlatego ciało nazwano śarirą. Co znaczy śarira? Śarira to jest to, co ulega rozpadowi. Ciało rośnie i gnije, natomiast dla mieszkańca ciała nie ma żadnego wzrostu ani rozpadu. Ciało składa się z pięciu żywiołów.

Ciało składa się z pięciu żywiołów i wcześniej czy później musi się rozpaść.
Jednak dla mieszkańca ciała nie ma ani narodzin, ani śmierci.
Mieszkaniec ten nie ma w sobie przywiązania i jest wiecznym świadkiem.
Prawdę mówiąc, tym mieszkańcem, który ma postać atmy, jest zaprawdę sam Bóg.

Używamy określeń deha dehi, śarira śariri, kszetra kszetradżnia. Co znaczy kszetra? Odwiedzamy takie miejsca jak Tirupati kszetra, Badri kszetra czy Amarnath kszetra. Jednak nie powinniśmy mówić, że Kodaikanal to kszetra. To górska miejscowość, nie kszetra. Określone miejsce nazywamy kszetrą, jeśli wiąże się z nim boskość. Właśnie w związku z tym ciało nazywa się śarirą (polem), gdyż jest w nim kszetradżnia (znawca tego pola). *Kszetradżniam ćapi maam widdhi* – rozpoznaj mnie także jako znawcę pola – mówi Pan Kriszna w Bhagawadgicie.

Każda kszetra ma wartość tylko z powodu kszetradżni, który wie wszystko o tej kszetrze. Tym kszetradżnią jest Bóg. *Deho dewalaja proktho dżiwo dewa sanathana* – ciało jest świątynią Boga, a jej mieszkańcem jest Bóg. Ciało to świątynia Boga, a nie świątynia dżiwy (duszy indywidualnej). Ciało nie jest nawet świątynią siły życiowej; jest świątynią Boga. Jak możemy sobie uświadomić lub zrozumieć tę zasadę Boga? Bóg przebywa w każdym ciele w postaci czajtanji (świadomości), która jest dynamiczną siłą. Siła ta nie jest widzialna dla oka ani słyszalna dla ucha, nie dostrzega jej umysł, ani nie odczuwa serce. Jednak daje ona jaźni świadomość. Jak wiele mocy jest w czajtanji... Oznacza to, że ciało to posiada boską moc.

Uświadomcie sobie boską zasadę

Niestety, ludzie niewłaściwie używają tego świętego ciała. Powinniście starać się czynić z niego dobry użytek. Kto dał wam to ciało? Podstawą ciała fizycznego jest matka. Ale Bóg obdarza je boską mocą. Możecie mieć nasiono dobrej jakości, ale czy z tego nasiona wyrośnie młode drzewko, jeśli zasiejecie je w blaszanym pudełku? Nasiono będzie rosnąć jedynie wtedy, gdy zostanie zasiane w ziemi. Matką jest przyroda, a ojcem jest Bóg. Istotą zasady życia jest połączenie prakriti i paramatmy (przyrody i Boga). Dlatego matka jest podstawą twojego ciała, ojciec zajmuje się

wychowaniem. Nic i nikt nie rozwija się dobrze bez określonej podstawy. W dzisiejszych czasach widzimy, że coraz więcej jest naukowców. Gdy pojawia się pytanie, jak powstaje woda, naukowcy mówią, że następuje to przez połączenie dwóch atomów wodoru i jednego atomu tlenu. Prawda! Ale kto stworzył wodór i kto stworzył tlen? Naukowcy nie rozważają tych pytań, pomimo że są to podstawowe składniki.

Był sobie człowiek, który chciał zostać paramahamsą (człowiekiem ze świadomością jaźni). Co rozumie się przez paramahamsę? Hamsa znaczy Soham (Tym jestem ja). 'So' znaczy 'to', 'Ham' znaczy 'ja'. Z każdym oddechem mówisz Soham (jestem Bogiem). Paramahamsą jest ten, kto uświadomił sobie „jestem Bogiem". Pozbywa się wtedy indywidualnej zasady, docierając do zasady najwyższej. Wierzy się, że ptak hamsa (łabędź) potrafi oddzielać wodę od mleka. Naukowcy jednak wyśmiewają to jako niedorzeczność. W rzeczywistości w dziobie tego ptaka wytwarzany jest pewien kwas, dzięki któremu woda oddziela się od mleka. Pytanie brzmi: kto umieścił ten kwas w jego dziobie? Jest to wytwór woli Boga. Czy ten kwas stworzył jakiś naukowiec? Mówi się, że naukowcy krytykują duchowość. Krytykować jest bardzo łatwo, lecz trudno jest zrozumieć. To zwykła dziecinada. (*Ciąg dalszy w następnym numerze*)

– Orędzie Bhagawana wygłoszone w Sai Śruti w Kodaikanal w Dzień Iśwarammy 6 maja 1997 roku.

Sprawozdanie

Doroczny Dzień Sportu i Kultury w instytucjach edukacyjnych Śri Sathya Sai

W dniu 11 stycznia 2019 roku instytucje edukacyjne Śri Sathya Sai obchodziły doroczny Dzień Sportu i Kultury na stadionie Hill View Stadium. Wydarzenie to było zwieńczeniem różnych konkursów w dziedzinie sportu, kultury i sztuk pięknych, które na przestrzeni roku organizowały wszystkie miasteczka uniwersytetu oraz inne instytucje edukacyjne Sathya Sai. W czasie dwóch sesji – porannej i wieczornej –studenci i uczniowie tych placówek oświatowych zaprezentowali mnóstwo programów sportowych i kulturalnych.

SESJA PORANNA

Sesja poranna rozpoczęła się o godzinie 8.00 od wjazdu na stadion samochodu

Bhagawana Baby z jego wielkim zdjęciem. Towarzyszyła mu drużyna motocyklowa, natomiast przywitała go żeńska orkiestra dęta z miasteczka uniwersyteckiego w Anantapur. Po uroczystym powitaniu Bhagawana odbyła się defilada, w której wzięło udział 3 000 uczniów i studentów Sai. Potem wniesiono flagę uniwersytetu, a następnie odsłonięto tegoroczną maskotkę – Nandina, niebiańskiego byka oddanego Panu Śiwie. Później zagrała orkiestra dęta z miasteczka uniwersyteckiego w Anantapur. Dołączyli do niej członkowie orkiestry dętej instytutu, gdy przechodzili koło Śanti Wediki, pozdrawiając Boskiego Mistrza.

Pierwszy pokaz dali studenci Instytutu w Brindawanie. Składał się on z trzech części. Najpierw zaprezentowali starożytną, chińską sztukę walki kung-fu, wykazując się szybkością, siłą, zwinnością i spokojem umysłu dzięki zsynchronizowanym stylom kung-fu, porywającym walkom i tańcom z chorągwiami. Potem odbył się koncert „Drumebaaz". Była to mieszanka dodających energii rytmów indyjskich granych na bębnach. Zakończyli „Czerwonymi ogierami", dając widzom zapierający dech w piersiach pokaz wyczynów na motocyklach, takich jak skoki przez trzy rampy czy przez ogniste koła. Studenci zakończyli widowisko tworząc ze swych ciał liczbę 50 oraz słowo SAI, co symbolizowało 50 lat, jakie upłynęły od uroczystego otwarcia miasteczka uniwersyteckiego przez Bhagawana Babę w 1969 roku. Wielka replika głównego budynku tej uczelni, ustawiona w tle, ukazała ów fundament misji edukacyjnej Sai.

Kolejnym punktem programu był wspólny występ Wyższej Szkoły Średniej Śri Sathya Sai i Uniwersytetu w Prasanthi Nilajam. Rozpoczęły go „Fale" – taneczny pokaz różnych fal przedstawianych za pomocą skoordynowanych ruchów określonych części ciała. Potem zaprezentowano „Taniec lwa", który tak bardzo lubił nasz ukochany Sai – tancerze naśladowali ruchy lwów w chińskiej estetyce, łącząc je z akrobacjami.

Były również zawody w piłce nożnej, najbardziej globalnym sporcie. W pokazie „Napastnicy z Prasanthi" można było zobaczyć różne ciekawe zagrywki i umiejętności piłkarskie.

Zespół gimnastyczny „Gwiezdne Szpaki" wykonał akrobacje, używając lin i trapezu na 30-metrowym rusztowaniu. Tysiące widzów oglądało pokaz powietrznej koszykówki, jogi i inne śmiałe wyczyny. Były też pokazy sztuk walki i musztry z karabinem. „Gwiezdne Szpaki" zakończyły występ energicznym tańcem bhangra i pokazem sztuk walki w strojach wojowników z Pendżabu.

SESJA WIECZORNA

Sesja wieczorna zaczęła się o godzinie 4.00 uroczystą procesją. Jako pierwsi wystąpili uczniowie Szkoły Średniej im. Iśwarammy. Sześcioma pokazami dobrze wyrazili wybrany przez siebie temat: „Barwy miłości". Najpierw tańczyły i śpiewały dziewczęta z kolorowymi wstążkami i kapeluszami, a potem pokaz gimnastyczny dali chłopcy. W dalszej części programu znów tańczyły dziewczęta, później dzieci, a po nich zaprezentowano taniec żeglarzy. Na koniec zatańczyły uczennice.

Następnie uczniowie szkoły podstawowej Śri Sathya Sai dali kilka pokazów tanecznych i gimnastycznych, m.in. młode artystki pokazały sztukę doskonałego utrzymywania równowagi, występując na obracającej się kuli. Potem studenci Instytutu Wyższych Nauk Medycznych Śri Sathya Sai, Wyższej Szkoły Pielęgniarstwa i Pokrewnych Nauk Medycznych z Whitefield, wykonali „Sunjatę" – pokaz, który uwidocznił, w jaki sposób z miłością i łaską Swamiego każda istota ludzka powinna osiągnąć sunjatę (pustkę) w znaczeniu przekroczenia dobra i zła.

Studentki z Anantapur przedstawiły trzy pokazy. Pierwszy, z elementami rytmicznej synchronizacji, przywołał do życia guan jin, buddyjską formę taneczną. To wielkie przedstawienie w wykonaniu 120 studentek było połączeniem synchronizacji, koordynacji, wdzięku, jedności i piękna. Potem tematem przewodnim stało się oddanie i cześć dla Pana Śiwy. „Natjobik" stanowił połączenie natji (tańca), jogi i aerobiku. Łącząc w każdym ruchu synchroniczność, zwinność i pewność siebie, dziewczęta wyrażały boskość ukrytą w każdym z nas. Ostatni występ – „Wirujące prządki" –ukazał złożoność gimnastyki i płynące z niej korzyści, takie jak panowanie nad ciałem, koordynacja, zręczność, wdzięk, wytrzymałość i umiejętności akrobatyczne. W ostatnim pokazie studentki utworzyły układ, ustawiając się w słowa „Nasza saga miłości".

Ostatni występ należał do studentów z Muddenahalli. Ich długi program „Zapalniki" był związany z ogniem. Użyli do niego wielu przyrządów, przedstawiając temat: "Wszyscy są iskrami boskości".

WYSTĘPY KULTURALNE

W ramach dorocznego Dnia Sportu i Kultury studenci i uczniowie instytucji edukacyjnych Bhagawana dali wiele występów muzyczno-kulturalnych w dniach 12-15 stycznia 2019 roku.

W dniu 12 stycznia uczniowie Wyższej Szkoły Średniej Śri Sathya Sai wystąpili z przedstawieniem teatralnym „Oczami Boga", które przez opowieść o doskonałym i prawym Puruszottamie zdecydowanie przekazało, że prawdziwym wielbicielem Boga jest ten, kto widzi w każdym Boga i służy bliźnim w potrzebie, uważając służbę na rzecz człowieka za służbę na rzecz Boga. Znakomita gra aktorów, pełne znaczenia dialogi i dobra choreografia sprawiły, że przedstawienie wywołało duże wrażenie.

Studenci z Brindawan wystąpili 13 stycznia. Najpierw ich orkiestra dęta wywołała zachwyt słodką i wzniosłą muzyką, a potem studenci wystawili inspirujące przedstawienie teatralne „Święty Tulsidas – podróż od manawy do Madhawy", opowiadające o znakomitym życiu św. Tulsidasa, który ułożył w języku hindi nieśmiertelny epos Ramajanę. Przez najważniejsze wydarzenia z jego życia przedstawienie ukazało, w jaki sposób przeznaczenie i oddanie uczyniły Tulsidasa wielbicielem, który został pobłogosławiony darszanem Hanumana i samego Ramy. Wzbogacone słodkimi lirykami Tulsidasa i wspaniałymi tańcami studentów, przedstawienie zobrazowało, jak prawdziwe oddanie pomaga człowiekowi osiągnąć w życiu boskość.

W dniu 14 stycznia odbyły się dwa budujące występy. Najpierw wystąpiły studentki z Anantapur z muzyką nabożną, grając na nadaswaram (oboju). Zaśpiewały m.in.: „Bada natakhat hai re Kriszna kanhaija" (Kriszna jest bardzo psotny), bhadżan Miry „Mhare ghar aodżi pritam pjara" (Ukochany Panie, przyjdź do mego domu), „Sakha madźha Narajan" (Pan Narajan jest moim przyjacielem). Słodkie wykonanie tych pieśni, z sercami pełnymi oddania, urzekło słuchaczy.

Następnie studenci z Muddenahalli wystąpili z przedstawieniem teatralnym o nazwie „Droga z powrotem do Ciebie", które ukazało, że przeznaczeniem człowieka jest odbyć wewnętrzną podróż powrotną do Boga. Pouczająca rozmowa studentów uczelni wyższej, gopiki z Brindawan, ofiarowujące pył ze swoich stóp, aby uwolnić Kriszną od bólu głowy, a także Pan Śiwa, pojawiający się przed Adi Śankarą jako włóczęga, aby nauczyć go ścieżki jedności – to niektóre z wydarzeń przedstawionych w tej sztuce, aby omówić temat, jakim była jedność człowieka z Bogiem. Dobry scenariusz, istotne rozmowy, wzniosły temat i znakomita reżyseria spowodowały, iż było to pierwszorzędne przedstawienie.

Ostatni występ należał do studentów z Prasanthi Nilajam, którzy 15 stycznia 2019 roku wustawili przedstawienie teatralne „Dżniana prasthanam" (Ścieżka do mądrości). Temat ten został pięknie zaprezentowany w opowieści o zawodach między Ganeszą a Kartikeją, które sprytnie zorganizowali Pan Śiwa i Matka Parwati, aby ukazać prawdę, że cały wszechświat jest przejawieniem Śiwy i Śakti, a ścieżka wiedzy polega na pełnym poddaniu się tej boskiej zasadzie, jak pokazał to Pan Ganesza, który wygrał owoc mądrości. Dobry scenariusz, piękne tańce, wspaniałe wykonanie i znakomita reżyseria sprawiły, że był to doskonały występ.

UROCZYSTOŚĆ ROZDANIA NAGRÓD

Uroczystość rozdania nagród z okazji Dnia Sportu i Kultury odbyła się w święty dzień Makara Śankranti – 15 stycznia 2019 roku. Wydarzenia rozpoczęły się o godzinie 8.30, gdy do Sai Kulwant wkroczyła procesja studentów niosących proporce, prowadzona przez orkiestrę dętą i śpiewających Wedę studentów. Potem przemówienie wygłosił wykładowca Instytutu w Prasanthi Nilajam, dr R. Sai Satisza, który opisał swoje doświadczenia z poprzednich Dni Sportu i Kultury oraz zauważył, że to czcigodny Rektor Założyciel – Bhagawan Baba – wlewa pewność siebie i odwagę w uczestników tych wydarzeń sportowych i kulturalnych, co prowadzi do ich doskonałości w tych dziedzinach. Dr Satisza wyraził wdzięczność Bhagawanowi za to, że chroni uczestników zawodów i że daje im wiarę we własne możliwości.

Następnie krótkie mowy wygłosiło pięcioro mówców, z pięciu instytucji edukacyjnych. W przemówieniach powiedzieli oni, że udział w Dniu Sportu i Kultury jest dla uczestników wyjątkowym doświadczeniem edukacyjnym. Uczą się wartości, takich jak jedność, koordynacja, współpraca i dyscyplina. Rywalizacja dodaje też uczestnikom pewności siebie, która jest podstawą dla uświadomienia

sobie boskiej jaźni. Mówcy podzielili się swoimi odczuciami, że Makara Śankranti jest przeznaczone do wywoływania wewnętrznej zmiany.

Po tych wystąpieniach wręczono nagrody za wybitne występy w zawodach sportowych i kulturalnych. W pierwszej kolejności nagrodę Rektora Założyciela otrzymała szkoła podstawowa Śri Sathya Sai i Wyższa Szkoła im. Iśwarammy, następnie Wyższa Szkoła Średnia Śri Sathya Sai, Wyższa Szkoła Pielęgniarstwa i Pokrewnych Nauk Medycznych, Wyższa Szkoła Muzyczna Sathya Sai Mirpuri oraz cztery wydziały Instytutu w Prasanthi Nilajam, Brindawan, Muddenahalli i w Anantapur. Później rozdano nagrody innym instytucjom oraz wręczono nagrody za osiągnięcia indywidualne.

Następnie wysłuchano orędzia Bhagawana, w którym mówił on o znaczeniu Makara Śankranti i o wędrówce słońca na północ, która symbolizuje wewnętrzną drogę człowieka do czystości własnego serca. Bhagawan powiedział, że prawdziwym szczęściem jest szczęście wewnętrzne, możliwe wtedy, gdy człowiek kieruje rozum ku własnemu sercu. Bhagawan zakończył orędzie bhadżanem „Hari bhdżan bina sukha śanti nahin". Potem zaśpiewano bhadżany, zakończone wykonaniem arati.

Sposobność służenia w obecności Bhagawana

Kuppam Widżajamma

Swami rzekł: „Gdy angażujecie się w sewę, uświęcona zostaje każda kończyna waszego ciała. Gdy wykonuje się sewę całym sercem i z czystym umysłem, wzmocniona zostaje pewność siebie. Prowadzi to do zadowolenia z siebie i do poświęcenia. Jest to dżiwita paramartham (najwyższe spełnienie życia). Zobaczcie, jak można uświadomić sobie Boga bez żadnej walki!".

Manawa sewa to Madhawa sewa – służba człowiekowi jest służbą Bogu – to słynne stwierdzenie znane od wielu pokoleń. Sewa jest doprawdy bezcennym darem Bhagawana dla ludzi. Doskonale wiadomo, że nasz Pan, postać wszechmocnego brahmana, motywował wszystkich i ponad wszelką wątpliwość udowodnił światu, że sewa jest najlepszą ze wszystkich rodzajów sadhany i właściwą, królewską drogą do osiągnięcia Boga. Swami pobłogosławił nas sposobnością uczestnictwa w sewie.

Powstanie Śri Sathya Sai Sewa Dal

Pewnego razu grupa mężczyzn i kobiet czekała przed mandirem w Prasanthi Nilajam, aby dostąpić darszanu Swamiego. Wyłonił się niczym księżyc, z czarującym uśmiechem na przypominającej lotos twarzy. Swami najpierw wezwał kobiety i polecił im posprzątać okolice mandiru. Swami sam wziął do ręki miotłę i zaczął zamiatać. Był to zaiste doskonały przykład przywództwa – sam wszechmocny Pan trzymający w ręku miotłę i prowadzący drużynę. Potem wezwał mężczyzn i polecił im usunąć głazy przy użyciu łomów. Polecił nam wykonywać tę sewę codziennie rano od godziny 8.00 do 9.00. „Wykonując sewę, śpiewajcie bhadżany. Dzięki temu wasza wewnętrzna boskość wznosi się do wyższego poziomu. Nie marnujcie cennego czasu, pozwalając sobie na próżne plotki". W ten sposób Swami zmotywował nas i nauczył ważności sewy. Jednak nigdy nie przyszłoby nam do głowy, że ten mały sewa sadan (dom sewy) w przyszłości wyrośnie na olbrzymią Organizację Sewy, rozprzestrzeniającą się na cały świat. Bez wątpienia jest to przykład wpływu woli Pana!

Wypełniaj sewę z miłością

W dniu 26 lutego 1955 roku siedziałyśmy przed mandirem Prasanthi, czekając na darszan. Swami podszedł do nas, uśmiechając się niczym Kriszna. Dał znak kilku z nas i polecił, abyśmy poszły i zaczekały. Podobnie wybrał też kilka osób po męskiej stronie. Nie mieliśmy rozeznania co do jego zamiaru. Do Sali w mandirze weszło nas około 50 osób. Pan wszedł, zamknął drzwi, usiadł na fotelu i zaczął przemawiać. Było to pierwsze spotkanie Sewa Dal, jakie Swami zainicjował w Prasanthi Nilajam. Wówczas Swami powiedział nam:

„Z każdym dniem wzrasta ilość wielbicieli. Odtąd będzie ich coraz więcej. Dlatego konieczne jest, aby utrzymywać ich w ciszy i dyscyplinie. Przyczyną, dla jakiej wybrałem was spośród tak wielu wielbicieli, są wasze zasługi z przeszłości. Wszyscy musicie wykonywać sewę z uczuciem miłości, oddania i cierpliwości dla wszystkich wielbicieli. Nie czyńcie z tej rzadkiej sposobności niewłaściwego użytku. Dla większości przybywających tu jest to miejsce nowe, dlatego powinniście cierpliwie wyjaśniać, jak powinni się zachowywać, z odpowiednią dyscypliną. Każcie im siadać w rzędach i wpuszczajcie jednego po drugim. Wszyscy ci ludzie są waszymi czcigodnymi gośćmi. Waszym obowiązkiem jest dobrze ich traktować. Dlaczego przybywa tu tak wielu ludzi? Wszyscy przyjeżdżają przez wzgląd na Swamiego. Dlatego wszyscy musicie ich traktować jak braci i siostry. Pamiętajcie, że to jest rodzina Sai. Wszyscy są moimi dziećmi. Gdy uświadomicie sobie, że ten sam Bóg jest w równym stopniu obecny w innych jak w was samych, nigdy nie będziecie ranić innych.

Ludzie przyjeżdżają pociągami i autobusami także o niezwykłych godzinach. Docierają tu rodziny z dziećmi, zmęczone długą podróżą. Musicie przyjmować ich uprzejmie, zapewniać odpowiednie noclegi i dobrze ich karmić, tak jak to możliwe. Powinniście zapewnić wodę pitną wszystkim czekającym w rzędach darszanowych. Gdy małe dzieci będą niesforne, musicie je wyprowadzać i pieszczotliwie uspokoić. Nie

możecie być nieuprzejmi wobec nikogo i mówić zbyt głośno".

Później Swami każdemu z nas udzielił padanamaskaru i rozdał odznaki ze znakiem Om. Wszystkie osoby wypełniające sewę stały się znane jako wolontariusze. Codziennie zgłaszaliśmy się dokładnie na czas, świadczyliśmy sewę do zakończenia uroczystości, a gdy wszyscy się rozeszli, sprzątaliśmy cały obszar. *(Ciąg dalszy w następnym numerze)*

– **Kuppam Widżajamma jest autorką słynnej książki „Anjatha śaranam nasti" [Poza Tobą nie ma żadnego schronienia] oraz wielu innych książek o Bhagawanie Babie.**

Intonujcie mantrę Gajatri, aby uświęcić swe życie

Orędzie Bhagawana wygłoszone w czasie ceremonii Upanajanam

Tylko duchowość potrafi obdarzać spokojem umysłu

Drodzy chłopcy!

Jest to najbardziej pomyślna chwila waszego życia. Ludzkie życie można porównać do czteropiętrowego gmachu. Te cztery kondygnacje odpowiadają czterem etapom życia człowieka, mianowicie bahmaczarji, grihaście, wanapraście i sannjasie (celibatowi, życiu rodzinnemu, życiu w odosobnieniu i życiu w całkowitym wyrzeczeniu). Dzisiaj tworzycie fundament gmachu swojego życia. Solidny fundament zapewni bezpieczeństwo tego gmachu.

Gajatri – matka Wed

Człowiek rodzi się cztery razy. Pierwsze narodziny to wyjście z łona matki. Drugie życie to wtajemniczenie w mantrę Gajatri. Trzecie narodziny następują, gdy zgłębia Wedy. Gdy rozpoznaje zasadę brahmana, staje się braminem. To jego czwarte narodziny. Człowiek staje się braminem nie z urodzenia, lecz przez poznanie natury brahmana. W tym celu bardzo istotne jest śpiewanie mantry Gajatri.

Człowiek jest ucieleśnieniem wszystkich bogów. W rzeczy samej, gruba część jedzenia, jakie spożywa, odnosi się do Brahmy. Na tej podstawie mówi się: *Annam*

Brahma, raso Wisznu – jedzenie jest Brahmą, a esencją jest Wisznu. Najsubtelniejsza postać pożywienia związana jest z Iśwarą. Gruba część jedzenia wzmacnia ciało. Subtelna część jedzenia wzmacnia umysł, a najsubtelniejsza część jedzenia oczyszcza mowę. Dlatego jedzenie odgrywa ważną rolę we wzmacnianiu i w oczyszczaniu ciała, umysłu i mowy.

Gajatri to Sarwa dewata swarupini i Sarwa mantra swarupini (ucieleśnienie wszystkich bogiń i wszystkich mantr). Mówi się: *Gajatri czandasam mata* – Gajatri jest matką Wed. Jeśli śpiewacie mantrę Gajatri, nie ma potrzeby śpiewania żadnej innej mantry. Gajatri ma trzy imiona: Gajatri, Sawitri i Saraswati. *Gajantam trajate iti Gajatri* – Gajatri ochrania tych, którzy wyśpiewują jej chwałę. Gajatri jest panią zmysłów. Sawitri to bóstwo przewodnie zasady życia. Gdy Gajatri działa jako obrończyni siły życiowej, występuje jako Sawitri. Być może słyszeliście opowieść o Sawitri, cnotliwej kobiecie, która mocą modlitwy przywróciła do życia swego męża Sathjawana. Sawitri ochrania tych, którzy wiodą życie pełne satji (prawdy). Saraswati jest bóstwem przewodnim mowy. Aby uświęcić swe życie, człowiek musi zdobyć łaskę Gajatri, Sawitri i Saraswati.

Gajatri, Sawitri i Saraswati istnieją ukryte w każdym człowieku. Bhur, Bhuwah i Suwah w mantrze Gajatri odnoszą się do ciała (materializacja), siły życiowej (wibracja) i duszy (promieniowanie, radiacja). Bhur oznacza bhulokę (ziemię), która jest niczym innym jak połączeniem różnych substancji. Ludzkie ciało również jest połączeniem różnych substancji. Bhuwah odnosi się do siły życiowej, która sprawia, że ciało wibruje. Suwah odnosi się do pradżnia śakti, która podtrzymuje siłę życiową. Ta pradżnia śakti znana jest jako zintegrowana świadomość. Określa się ją także jako promieniowanie [radiację]. Wszystkie trzy – materializacja, wibracja i radiacja – istnieją w człowieku. Często wam mówię, że nie jesteście jednym, tylko trzema – tym, kim myślicie że jesteście (tj. ciałem fizycznym), tym, kim inni myślą że jesteście (ciałem mentalnym) i tym, kim naprawdę jesteście (atmą).

Gajatri jest ucieleśnieniem matczynych uczuć. Powinniście śpiewać ją codziennie – rano, w południe i wieczorem. Śpiew ten określono jako prata sandhja, madhjahna sandhja i sajam sandhja. Gdy staniecie plecami do słońca, wasz cień będzie przed wami. Za wami cień będzie padał tylko wtedy, gdy będziecie stali twarzą do słońca. Podobnie maja (złudzenie), która jest jak wasz cień, opanuje was jedynie wtedy, gdy odwrócicie umysł od Boga. Pokonacie ją tylko wówczas, gdy skierujecie umysł ku Bogu.

Upanajanam konieczne jest w młodym wieku

Gajatri jest znana jako Pańczamukhi, co znaczy, że ma pięć twarzy. Co to za twarze? Pierwsza to *Om*, druga – *Bhur Bhuwah Suwah*, trzecia – *Tat Sawitur Warenjam*, czwarta – *Bhargo Dewasja Dhimahi*, zaś piąta to *Dhijo Jo Nah Praczodajat*. Mantra Gajatri składa się z trzech części: oddawania czci, medytacji i modlitwy. Na początku wychwalamy Boga, potem nad Nim medytujemy, na końcu natomiast modlimy się do

Niego, aby rozproszył ciemność ignorancji oraz obudził i wzmocnił moc naszego intelektu. *Dhimahi* odnosi się do medytacji, *Dhijo Jo Nah Praczodajat* odnosi się do tej modlitwy. Intonowanie mantry Gajatri oczyszcza umysł, pogłębia oddanie i nieprzywiązanie i przydaje mądrości. Młodzi ludzie koniecznie muszą intonować mantrę Gajatri. Dziś widzimy, że otrzymują inicjację w mantrę Gajatri na wczesnym etapie swojej młodości. Po wtajemniczeniu w mantrę Gajatri ich intelekt się rozwinie i zajaśnieje w całej swej wspaniałości. Dlatego istotne jest, aby przeprowadzać ceremonię upanajanam w wieku ośmiu lat. Ten, kto otrzyma inicjację w mantrę Gajatri w dzieciństwie, stanie się bardzo inteligentny. Intonowanie tej mantry uświęci życie.

Drodzy chłopcy!

Dziś jest święty dzień. W rzeczy samej to najważniejszy dzień waszego życia. Sprawcie, aby ten fundament stał się mocny. Wówczas wzniesiony na tym fundamencie gmach życia będzie również solidny i bezpieczny. Da to siłę wielkiej budowli naszego narodu.

Z orędzia Bhagawana wygłoszonego 10 lutego 2000 roku w hali Sai Kulwant w Prasanthi Nilajam w czasie zbiorowej ceremonii upanajanam.

Blask boskiej chwały

PRZEMIANA

Dr S. K. Upadhjaj

Pewnego razu jeden z moich kolegów w klinice miał zbadać niewidomego mężczyznę przyjmującego też insulinę. Wszyscy uważali, że niewiele można dla niego zrobić. Kolega był bardzo spięty, zdenerwował się i zaczął krzyczeć, gdy dowiedział się, że ten człowiek zapomniał przynieść próbkę moczu. Ten biedny mężczyzna bardzo się przestraszył i opuścił klinikę. Kiedy udał się do Instytutu dla Niewidomych, podano mu moje imię i nazwisko i powiedziano, że musi przejść badanie oczu. Lecz bał się iść z powrotem do kliniki. Dowiedziałem się o tym i podszedłem do niego, mówiąc: „Bracie, proszę nie idź do tej samej kliniki; przyjdź do mnie i zbadamy ci oczy".

Zauważcie, jak Swami wyreżyserował to przedstawienie. Ponieważ nic nie wiedziałem o tym człowieku, rozpocząłem badanie od podstaw. Ostatnio poczyniono wielkie postępy w technice i jakości zabiegów. Uświadomiłem sobie, że można coś zrobić dla tego człowieka. Poczułem, że jest szansa, że będzie mógł widzieć. Pacjent czuł

głęboką miłość w moich działaniach i pamiętam, jak powiedział: „Nie ma znaczenia, czy będę widział, czy nie – jestem taki szczęśliwy, że jest ktoś, kto potrafi mówić do mnie z taką miłością. Żona zostawiła mnie, nie mam dzieci; mieszkam sam i właściwie nikt mnie nie odwiedza; straciłem wszystkich przyjaciół". Mimo skrajnej krótkowzroczności i cukrzycy, w jego przypadku były jednak wielkie możliwości, Wykonaliśmy zatem operację.

Jest mi bardzo miło powiedzieć, że chociaż jest starcem, teraz widzi i potrafi bardzo dobrze czytać. Płakał, wyrażając wdzięczność. Powiedziałem mu: „Nie dziękuj mi, podziękuj Sai Babie". Gdy dowiedział się o Swamim, zaczął uczęszczać na bhadżany. Może jeździć autobusem i ma teraz wielu przyjaciół z rodziny Sai. Ludzie go odwiedzają, zabierają na wycieczki; regularnie chodzi na bhadżany. Jego życie zmieniło się zupełnie. Oto jak zasada miłości może przynieść nie tylko nagrodę pacjentowi, ale też dać satysfakcję chirurgowi.

Odkąd trafiłem do owczarni Swamiego, to z chwilą gdy wchodzę na salę operacyjną lub gdy mam przyjąć jakiegoś pacjenta, zawsze modlę się: „Uczyń mnie swoim instrumentem i pomóż mi wyleczyć tego pacjenta albo mu pomóc". Gdy wcześniej wchodziłem na salę operacyjną, byłem w stresie, zwłaszcza jeśli pojawiały się powikłania. Było to widać w moim zachowaniu i stawałem się drażliwy. Jednak odkąd przyszedłem do Swamiego, stałem się spokojniejszy. Modlę się i poddaję się całkowicie Panu. Gdy posługuję się skalpelem, nie czuję już żadnego napięcia. Kiedyś denerwowałem się, lecz teraz dzięki modlitwie, medalikowi Sai Baby na szyi lub patrzeniu na wizerunek Sai, uspokajam się.

W przeszłości często miałem wątpliwości, jaką podjąć decyzję. Baba sprawił, że stało się to dla mnie bardzo proste. Zamykam oczy i pytam: „Swami, co powinienem zrobić?". Pada odpowiedź: „Zrobiłbyś to swojej matce albo ojcu? Jeżeli tak, to rób to". Od tamtej pory nigdy nie miałem problemów. Najważniejsza nauka Swamiego mówi: „Służba człowiekowi jest służbą Bogu". Gdy służysz bliźniemu, nie myśl, że służysz osobie, która siedzi przed tobą. Myśl o tym, że twoja służba dla tej osoby dociera do Swamiego. Ta podstawowa nauka zmieniła moje podejście do pacjenta. Nie muszę już martwić się o podejmowanie decyzji, bo wiem, że dzięki tym zasadom, zawsze podejmę słuszną decyzję.

– Wybrane z artykułu dr. S. K. Upadhjaja z książki Judy Warner Scher „Natchniona medycyna".

Ćinna Katha

Świat nie może istnieć bez szlachetnych dusz

Budda przemierzał kiedyś cały kraj, aby krzewić prawdę. Gdy dotarł do pewnej wioski, poczuł zmęczenie i nie był w stanie wygłosić mowy. Rzekł więc jednemu z głównych uczniów, aby przemówił do zgromadzenia, a sam wszedł do środka, by odpocząć. Ponieważ nie mógł spać, słuchał co mówi jego uczeń. Uczeń rzekł: „Ludzie, nigdy wcześniej nie narodziła się osoba taka jak Budda i nie narodzi się ponownie. Wszyscy mamy wielkie szczęście, że żyjemy w czasach Buddy. A zatem czyńcie najlepszy użytek z tej wyjątkowej sposobności". Gdy to usłyszeli, zgromadzeni ludzie odpowiedzieli gromkimi brawami.

Budda wyszedł i zapytał ucznia: „Nitjananda, ile masz lat?". Nitjananda powiedział, że ma 35 lat. Wtedy Budda zapytał go: „Czy odbyłeś dalekie podróże?". Nitjananda powiedział, że odwiedził tylko kilka miast. Wówczas Budda zbeształ Nitjanandę: „Nie widziałeś świata. Masz tylko 35 lat. Z jakim autorytetem możesz powiedzieć, że taka osoba jak Budda nie narodziła się i nie narodzi ponownie? Narodziło się wiele szlachetnych dusz, a znacznie więcej narodzi się w przyszłości. Świat nie może istnieć, jeśli nie ma na nim szlachetnych dusz".

Sprawozdanie

UROCZYSTOŚCI W PRASANTHI NILAJAM

Pielgrzymka z Radżastanu

Organizacja Śri Sathya Sai Sewa z Radżastanu urządziła trzydniową Parthi Jatrę (pielgrzymkę do Parthi) wielbicieli z tego stanu. Przypadła ona na dni 27-29 grudnia 2018 roku i zaznaczyła się dwoma znakomitymi występami muzyczno-kulturalnymi. W dniu 28 grudnia śpiewacy z Radżastanu, wyrażając swoją miłość i cześć dla Bhagawana, złożyli ofiarę z pieśni nabożnych o nazwie „Sai spandan". Wśród pieśni, jakie zaśpiewali, znalazły się m.in. „Mira ki dharti ke śraddha suman" (Kwiaty oddania z kraju Miry), „Mana re parsi hari ke czaran" (O umyśle! Przyjmij schronienie u lotosowych stóp Boga), „Sai Maa Sai Maa", „Tu ćala re parthi dham" (Przyjedźcie do Puttaparthi). Drugim występem wielbicieli z Radżastanu było przedstawienie teatralne „Iśwar se samwaad" (Porozumiewanie się z Bogiem), jakie

wystawili 29 grudnia. Ukazało ono rozmowę między Panem Ramą, a przewodnikiem Kewatem z Ramajany, rozmowę między Panem Kriszną, a Ardżuną i Durjodhaną z Mahabharaty, rozmowę guru Nanaka z wielbicielem Duniczandem oraz rozmowy Bhagawana Baby z jego wielbicielami i uczniami, aby przekazać bezcenne lekcje dla duchowego postępu człowieka. Przedstawienie wyraziło przesłanie, że człowiek powinien nauczyć się rozmawiać z Bogiem, aby osiągnąć cel życia.

Zjazd absolwentów 2019

Wielu absolwentów szkoły podstawowej Śri Sathya Sai, Wyższej Szkoły Średniej Śri Sathya Sai, Wyższej Szkoły Muzycznej Sathya Sai Mirpuri oraz Instytutu Wyższej Wiedzy Śri Sathya Sai przybyło do Prasanthi Nilajam, aby uczestniczyć w zjeździe absolwentów i ponownie potwierdzić swą prema bandham (więź miłości) z Bhagawanem Śri Sathya Sai Babą, który żywił ich i prowadził w czasach, gdy dorastali i byli jego uczniami. W dniach 30-31 grudnia 2018 roku i 1 stycznia 2019 roku absolwenci wyrazili swoją miłość i wdzięczność Bhagawanowi, występując w programach muzycznych i kulturalnych.

Pierwszy koncert o nazwie „Sai sumiran" należał do absolwentów Wyższej Szkoły Muzycznej Sathya Sai Mirpuri. Rozpoczynając od poświęconej Panu Ganeszy pieśni modlitewnej, absolwenci ofiarowali swej Matce Sai gamę nabożnych pieśni, wśród których znalazły się: „Natana Sundara Śiwaja" (Śiwa, boski, wszechświatowy tancerz), "Bho Śambho Śiwa Śambho Swajambho" (samonarodzony Śiwa), „Sai tum ho dżiwan sahara" (Sai, jesteś schronieniem mojego życia).

31 grudnia wystąpili absolwenci szkoły podstawowej i Wyższej Szkoły Średniej Śri Sathya Sai. Na początku dzieci tych absolwentów (dziewczęta) wykonały wspaniały taniec poświęcony Panu Ganeszy. Potem wystawiły przedstawienie o nazwie „Życie z Sai, życie dla Sai, życie w Sai", które przez opowieść o pewnej rodzinie – dziadku, ojcu i synu, którzy byli uczniami Sai – pokazało, że jedyną drogą dotarcia do Bhagawana jest napełnianie serca czystą i świętą miłością. Opowieść o związku gopik z Brindawanu z Panem Kriszną znakomicie zobrazowała ten temat.

Później wielbiciele zostali pobłogosławieni boskim orędziem Bhagawana, w którym podkreślił on ważność miłości w życiu człowieka. Powiedział, że jeśli człowiek rozwinie w sercu miłość, na świecie nie będzie nienawiści. Wezwał do porzucenia samolubstwa i egoizmu i do budowania życia jedynie na zasadzie miłości. Bhagawan zakończył orędzie bhadżanem „Gowinda Kriszna dżej, gopala Kriszna dżej", który zgromadzeni powtarzali chórem z głębokim oddaniem.

Na końcu wystąpili absolwenci Instytutu Wyższej Wiedzy Śri Sathya Sai w dniu 1 stycznia 2019 roku. Na początek orkiestra dęta Instytutu przywitała Nowy Rok słodkimi i wzniosłymi tonami muzycznymi. Potem całe zgromadzenie w hali Sai Kulwant wypowiedziało zbiorowo *Śri Sathya Sai Asztottara Śata Namawalę* (108 imion Bhagawana), co wypełniło całe otoczenie świętymi wibracjami boskiego imienia. Następnie jeden z absolwentów Instytutu, Śri Bharat Sethuraman z

Bahrajnu, wygłosił inspirujące i wnikliwe przemówienie. Śri Sethuraman opowiedział o swych bogatych doświadczeniach z Bhagawanem z czasów studenckich i podzielił się ze słuchaczami kilkoma bezcennymi lekcjami, które otrzymał bezpośrednio od Bhagawana i które zmieniły jego życie. Wyrażając istotę swych doświadczeń podkreślił, że nigdy nie powinno się zapominać o wszechobecności Bhagawana, a swoje obowiązki należy wykonywać szybko i dokładnie. Później zaśpiewano bhadżany, zakończone ofiarowaniem arati.

Uroczystość wieczorna rozpoczęła się od wejścia do Sai Kulwant wielkiej procesji absolwentów Instytutu, którzy zaśpiewali Wedę i ofiarowali purnakumbham przed samadhi Bhagawana. Potem z muzyką instrumentalną wystąpiła orkiestra absolwentów. Następnie wyświetlono film wideo, na którym pokazano sewę absolwentów we wszystkich częściach świata.

Ostatnią część występu absolwentów Instytutu stanowiło wzruszające przedstawienie teatralne „Podróż", ukazujące drogę człowieka do Boga i do zjednoczenia się z Nim. Podróż tę zobrazowano opowieściami o znakomitym życiu Parikszita, Uddhawy i Radhy, którzy dotarli do Pana Kriszny dzięki swej świętej i czystej miłość do niego. Pokazali, że miłość jest istotą wszystkich nauk Kriszny, jak również Bhagawana Baby. Wzniosła opowieść, wciągające rozmowy oraz znakomita choreografia i stroje sprawiły, że było to pierwszorzędne przedstawienie.

XI Krajowy Zjazd Wychowanków Bal Wikas i VI Krajowa Konferencja Bal Wikas

W dniach 5-6 stycznia 2019 roku w Prasanthi Nilajam odbyły się XI Krajowy Zjazd Absolwentów Bal Wikas i VI Krajowa Konferencja Bal Wikas. Na uroczystości licznie przybyli uczniowie, guru i wychowankowie Bal Wikas z całych Indii. Na tegorocznym zjeździe wychowanków obchodzono złoty jubileusz Bal Wikas Śri Sathya Sai.

Uroczystości 5 stycznia 2019

Uroczystości poranne rozpoczął śpiew wedyjskich hymnów w wykonaniu uczennic Bal Wikas ze stanów Orisa, Sikkim i Bihar. Potem odbyły się różnorodne, wspaniałe występy muzyczno-kulturalne – koncert pięknej muzyki orkiestrowej dzieci Bal Wikas ze stanu Andhra Pradesz, pokaz krótkiego filmu „Zapowiedź złotego jubileuszu ruchu Bal Wikas Śri Sathya Sai", a także budzące natchnienie przemówienie uczennicy Bal Wikas. Później wręczono nagrody za osiągnięcia. Otrzymali je wychowankowie Bal Wikas, którzy wspomogli z zaangażowaniem i poświęceniem dzieło Bal Wikas. Następnie odbyły się dwa znakomite występy. Pierwszym był taniec Garbha uczennic Bal Wikas z Gudżaratu, a drugim ofiara z muzyki nabożnej, jaką złożyli wychowankowie Bal Wikas ze stanu Karnataka. Poranne uroczystości zakończyły bhadżany, które prowadzili uczniowie Bal Wikas, a także wykonanie arati do Bhagawana. Następna sesja zjazdu wychowanków Bal Wikas odbyła się w hali Purnaczandra.

Wydarzenia wieczorne rozpoczęli o godzinie 4.30 śpiewaniem Wed uczniowie Bal Wikas ze stanów Tamilnadu, Sikkim i Orisa. Później uczniowie Bal Wikas ze stanów Andhra Pradesz i Telangana zaśpiewali słodką i melodyjną pieśń Swarna Dżajanti (złotego jubileuszu). Potem krótkie przemówienia wygłosili wychowankowie Bal Wikas. Mówili w nich o tym, jak Bal Wikas zapewniło im fundament życia i właściwie ukierunkowało ich umysły, aby przeprowadzić przemianę w życiu. Później odbyła się promocja książki „Złote wspomnienia – Bal Wikas Śri Sathya Sai". Następnie rozdano zestaw nagród za osiągnięcia wychowankom, którzy zasłużyli na nie wykonując wspaniałą pracę dla Bal Wikas. Później odbyła się uroczystość, na której wyrażono uznanie dla rodziców wychowanka Bal Wikas, który poniósł męczeńską śmierć dla Indii. Następnie miały miejsce dwa zachwycające występy. Pierwszy z nich to znakomity występ taneczny o nazwie „Dziedzictwo Sai w Himaczal Pradesz". Upamiętniał on odwiedziny Bhagawana w Śimli. Drugi występ to różnorodne bhadżany w wykonaniu uczniów Bal Wikas z Zachodniego Bengalu i uczennic Bal Wikas z Madhja Pradesz, Uttar Pradesz i Uttarakhand. Potem zaśpiewano bhadżany, które zakończyła ceremonia arati.

Uroczystości 6 stycznia 2019

W dniu 6 stycznia uroczystości zaczęły się śpiewaniem Wed o godzinie 8.00 rano, po czym odbyła się procesja, którą prowadził zespół Bal Wikas z Alike w stanie Karnataka, a także ceremonia wręczenia „różdżki przemiany". Potem uczniowie Bal Wikas z Delhi oraz uczennice Bal Wikas z Maharasztry i Goa zaśpiewali melodyjną pieśń złotego jubileuszu. W dalszej części sesji porannej przemówienie do zgromadzonych wygłosił przewodniczący Organizacji Śri Sathya Sai Sewy, Śri Nimisz Pandja. Opisując postęp ruchu Bal Wikas, Śri Pandja stwierdził, że obecnie działa około 20 000 ośrodków Bal Wikas, a w ciągu ostatnich 50 lat kurs Bal Wikas ukończyło ponad 5 milionów uczniów.

Po pouczającym przemówieniu Śri Pandji nastąpiła prezentacja koperty i znaczka, jakie wydał oddział poczty, aby upamiętnić złoty jubileusz Bal Wikas. Prezentację poprowadził gość honorowy uroczystości, przewodniczący Zgromadzenia Ustawodawczego stanu Himaczal Pradesz, Śri Radżiw Bindal. Zauważył on, że zainicjowany przez Bhagawana Babę ruch Bal Wikas w celu przemiany dzieci, był olbrzymim krokiem naprzód w stronę transformacji kraju i świata. Jak dodał, Bal Wikas jest wyjątkowym przykładem rozwijania w dzieciach doskonałości.

Następnie odbyła się uroczystość pobłogosławienia uczniów, którzy przeszli pomyślnie kurs Bal Wikas. Gdy uczniowie ci wstali z miejsc, odebrano od nich zwyczajową przysięgę. Po uroczystości przemówienie wygłosił minister oświaty w rządzie Tajlandii, dr Tirakiat Dżareonsettasin. Przytaczając powiedzenie Bhagawana: „Edukacja jest dla życia, a nie dla zarabiania", wybitny mówca zauważył, że edukacja Bal Wikas jest rzeczywiście dla życia. Dzieląc się swoimi doświadczeniami z Bhagawanem, minister opowiedział jak Swami uczy go rozwijać zdolność

rozróżniania, co przynosi korzyść wszystkim.

Potem wręczono nagrody wychowankom Bal Wikas za wspieranie dzieła Bal Wikas. Następnie zaśpiewano bhadżany.

Pielgrzymka młodych dorosłych z Australii

Ponad stu młodych dorosłych z Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai w Australii przybyło na 14-dniową pielgrzymkę do Prasanthi Nilajam. W dniach 12-26 stycznia 2019 roku rozkoszowali się oni świętym duchem tej siedziby najwyższego spokoju. W dniu 12 stycznia dali koncert pieśni nabożnych poprzedzony krótkimi przemowami wyrażającymi ich miłość i wdzięczność dla Bhagawana. Rozpoczynając od żydowskiej pieśni modlitewnej „Adon olam aszer malacz", wielbiciele zaśpiewali melodyjnie słodkie pieśni w telugu, w języku angielskim i w hindi. W repertuarze znalazły się: „Tere darbar mein hum aje hain aadź" (Dziś przybyliśmy do twojej siedziby) i „Be the love that you are" (Bądź miłością, którą jesteś). Cały występ cechowało głębokie oddanie, melodia i muzyka, które urzekły słuchaczy.

Pielgrzymka wielbicieli z Kerali

Organizacja Śri Sathya Sai Sewy z Kerali zorganizowała trzydniową Parthi Jatrę (pielgrzymkę do Puttaparthi) lekarzy, prawników i osób z mediów, reprezentujących forum lekarskie, forum prawnicze i forum medialne Organizacji Sai z tego stanu. Wielbiciele przebywali w Prasanthi Nilajam w dniach 18-20 stycznia 2019 roku; przyjechało ich około dwustu.

Dnia 19 stycznia 2019 roku z pouczającym przemówieniem wystąpił redaktor naczelny grupy wydawnictw Mathrubhumi, Śri Gopinath. Odnosząc się do instytucji, jakie założył Bhagawan, uczony mówca zauważył, że nie tylko przynoszą one pożytek wielu ludziom, lecz także wzbudzają w nich natchnienie do podążania ścieżką miłości, poświęcenia i bezinteresownej służby na rzecz ludzkości. Śri Gopinath stwierdził, że natchnienie daje mu filozofia miłości i bezinteresownej służby, jakiej uczył Bhagawan. Po tym przemówieniu odbył się koncert znanego śpiewaka Śri Anantha Sai i jego zespołu. Rozpoczynając od pieśni poświęconej Panu Ganeszy, śpiewak wykonał kilka utworów klasycznych, zawsze lubianą „Madhura Mohana Ghanaszjama Sundara Sai" i uwznioślający kirtan „Hari Hari Narajan".

18-lecie Instytutu Wyższych Nauk Medycznych Śri Sathya Sai w Whitefield

20 stycznia 2019 roku w Prasanthi Nilajam uczczono 18-lecie istnienia Instytutu Wyższych Nauk Medycznych Śri Sathya Sai w Whitefield. Uroczystości pod hasłem „Ofiarowanie wdzięczności Bhagawanowi" rozpoczęły się o godzinie 5.00 po południu od promocji wydawanego przez miejscowy szpital czasopisma „Manohriday". Następnie przemówienie wygłosił dyrektor szpitala w Whitefield, dr D. C. Sundaresz. Przedstawiając najważniejsze dokonania szpitala w 2018 roku, dr Sundaresz stwierdził, że chociaż ilość pracy w tej placówce znacznie wzrosła, to szpital służy pacjentom bez obniżania jakości opieki zdrowotnej. Ofiarowując

wdzięczność Bhagawanowi, dr Sundaresz powiedział, że Bhagawan nadal obficie obdarza łaską, czego znakiem jest nieustanny strumień wibhuti w szpitalu.

Następnie pracownicy szpitala w Whitefield zaśpiewali pieśni nabożne, przeplatane krótkimi przemówieniami, w których opowiadali o swych pięknych doświadczeniach miłości i łaski Bhagawana. Pracownicy zaśpiewali m.in.: „Pjare Sai hum tumhare lije" (Ukochany Sai, żyjemy dla Ciebie). „Tera pjar pakar" (Jesteśmy odbiorcami Twej miłości), „Karuna swarupa Bhagawan, prema swarupa Bhagawan" (Bhagawan jest ucieleśnieniem współczucia i miłości).

Wspólne oświadczenie Trustu Centralnego Śri Sathya Sai, Organizacji Śri Sathya Sai Sewa i Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai

(Sri Sathya Sai Central Trust, Sri Sathya Sai Seva Organisation of India and Sathya Sai International Organisation)

Początek

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba urodził się 23 listopada 1926 roku w małej wiosce Puttaparthi, w dystrykcie Anantapur, w stanie Andhra Pradesz w południowych Indiach. Już w dzieciństwie przejawiał niespotykane cechy boskiej istoty, a w wieku 14 lat ogłosił, że musiał przyjść, aby zbawić świat, że nie należy do żadnej rodziny i że cały świat i wszystkie żyjące na nim istoty w rzeczywistości są boskie i stanowią cząstkę uniwersalnego Boga.

Jego przesłanie

Wskazał ludziom królewską drogę do urzeczywistnienia swojej boskiej natury przez szacunek dla uniwersalnych, duchowych nauk wspólnych dla wszystkich religii. Bezinteresowna i nieskazitelna miłość, jaką swobodnie i spontanicznie okazywał Sathya Sai Baba, codziennie przyciągała tysiące ludzi ze wszystkich części świata. Jego największym cudem, który dostrzegli jego wielbiciele, jest transformacja ludzkiego serca.

Jego misja

Uznając ważność wszystkich tradycji religijnych, jego misja wykracza poza wszelkie wyznania i pomaga człowiekowi urzeczywistnić własną wrodzoną boskość ukrytą w każdej ludzkiej istocie. Zapewnia podtrzymywanie i pielęgnowanie wartości – prawdy, właściwego postępowania, pokoju, miłości i niekrzywdzenia – we wszystkich ludzkich relacjach. Transformacja duchowa sprawia, że w myślach, słowach i czynach bardziej manifestuje się miłość, pokój, tolerancja, harmonia, uczciwość i prawość. Jego uniwersalne przesłanie jest przekazywane bezpośrednio dzięki tysiącom dyskursów i pism.

Jego dzieła

- **Bezpłatna opieka zdrowotna:** potrzebującym zapewnia się podstawową i superspecjalistyczną opiekę medyczną całkowicie bezpłatnie, z miłością i współczuciem. Ponadto świadczy się również profilaktyczną opiekę zdrowotną i służbę medyczną „na kołach". W oparciu o te zasady mały szpital ogólny, który Sathya Sai Baba założył w 1956 roku, rozwinął się w ogromny światowy system opieki zdrowotnej funkcjonujący w wielu krajach na całym świecie.

- **Bezpłatna edukacja:** Sathya Sai Baba założył instytucje oświatowe zapewniające bezpłatną edukację, począwszy od szkoły podstawowej po studia doktoranckie. Oprócz świeckiej edukacji szczególne znaczenie ma w nich duchowość i służba dla społeczeństwa.

- **Bezpłatna woda pitna:** w czystą wodę pitną zaopatrzono miliony ludzi w południowych Indiach, gdzie zawsze jej brakowało. Zainspirowani tym przedsięwzięciem, realizujemy podobne projekty w wielu częściach świata m.in. w Afryce, Indonezji, Nepalu i w Salwadorze.

- **Bezpłatna służba dla społeczeństwa:** Sathya Sai Baba zainspirował miliony ludzi na całym świecie do służby dla społeczeństwa w ramach wielu projektów pomocy humanitarnej, takich jak bezpłatne dostarczanie jedzenia, ubrania, schronienia, zaopatrzenia i innych usług. Wolontariusze uczestniczą także w działaniach pomocowych dla ofiar klęsk żywiołowych w wielu krajach, m.in. w Indiach, na Fidżi, w Nepalu, na Filipinach, na Haiti i w Stanach Zjednoczonych.

Wielu przywódców politycznych i religijnych, naukowców i uczonych z całego świata zasięgało rady u Śri Sathya Sai Baby w sprawach społecznych, politycznych i duchowych, a także uzyskiwało inspirację.

Bhagawan Baba stale przemawiał i pisał w czasie pobytu na tym świecie, który trwał do 24 kwietnia 2011 roku. Mówił uniwersalnym językiem miłości i uświadomił swoim wielbicielom, że jedynym ratunkiem jest „kochać wszystkich i wszystkim służyć" i że jest to sposób na postęp duchowy. Zaznaczył, że uniwersalna boska moc objawi się tym, którzy praktykowali sadhanę lub poszukiwania duchowe, pomagając innym i zmieniając ich życie na lepsze. Głosił, że musimy zawsze pomagać i nigdy nie krzywdzić.

Organizacje Śri Sathya Sai

Bhagawan Baba założył Sri Sathya Sai Central Trust, publiczną instytucję charytatywną zarejestrowaną zgodnie z prawem w Indiach w 1973 roku. Bhagawan Baba sam powołał, kontrolował i kierował tym trustem i był jego jedynym zarządzającym aż do 2010 roku, gdy wyznaczył czterech członków zarządu.

Aby nieustanne nawoływanie Baby do wypełniania bezinteresownej służby przyniosło skutek, założył on Organizacje Sathya Sai, które są otwarte dla wszystkich ludzi bez ograniczeń ze względu na religię, płeć, kraj, język czy status. Organizacje te są częścią Organizacji Śri Sathya Sai Sewa w Indiach (Sri Sathya Sai Seva Organisation of India) i Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai (Sathya Sai International Organisation). Organizacją Śri Sathya Sai Sewa w Indiach kieruje przewodniczący ogólnoindyjski, a podlegają jej jednostki stanowe, regionalne oraz samithi (ośrodki) znajdujące się we wszystkich stanach Indii. Międzynarodową Organizacją Sathya Sai kieruje przewodniczący Rady Prasanthi, którą założył Bhagawan Śri Sathya Sai Baba i która prowadzi działania w ponad 120 krajach na świecie.

Organizacja Śri Sathya Sai Sewa w Indiach i Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai mają właściwą strukturę, aby wypełniać nauki Bhagawana Baby, prowadzić oraz pomagać wielbicielom i poszukiwaczom wyższej prawdy. Droga służby jest sposobem na osiągnięcie spełnienia w życiu i na ostateczne urzeczywistnienie Boga.

Relacja z serca do serca

Bhagawan Baba ma kilka milionów wielbicieli rozproszonych po całym świecie. Posiadał on niezwykłą umiejętność budowania osobistych kontaktów i relacji ze wszystkimi wielbicielami przez publiczne pojawianie się zwane darszanem, spotkania prywatne określane jako interview, wygłaszanie publicznych dyskursów, rozmowy osobiste, a także przez niezliczone książki opisujące każdy możliwy aspekt duchowości. Dlatego wszyscy wielbiciele znaleźli spełnienie za życia Bhagawana Baby, przyjeżdżając do niego, widząc go, dzieląc z nim swoje radości i smutki oraz szukając jego boskiego przewodnictwa i błogosławieństwa. Zdumiewające jest to, że Bhagawan Baba potrafił samodzielnie zajmować się i kierować życiem milionów wielbicieli, czynił to osobiście, a wielokrotnie za pomocą własnych środków komunikacji.

Baba przy niejednej okazji w bardzo stanowczych słowach podkreślał, że jego związek i relacja ze wszystkimi wielbicielami była z serca do serca i z miłości dla miłości. **Oznajmił: „Nasza relacja jest tylko z serca do serca i z miłości do miłości, i niczym innym”.**

Strzeżcie się oszczerców i oszustów

Baba wielokrotnie mówił, że nie upoważniał ludzi, którzy zbierają pieniądze, posługując się imieniem Swamiego i że nie należy ich wspierać. Wskazał wyraźnie, że pewna grupa osób próbowała handlować wiarą wielbicieli twierdząc, że Baba przez

nich mówi. Powiedział zdecydowanie, że takich ludzi należy traktować jak agentów lub brokerów, którzy próbują oszukać wielbicieli. Oświadczył, że wielbiciele, którzy im uwierzyli, stali się współsprawcami oszustwa. **Ostrzegał: „W różnych miejscach wiele osób, posługując się moim imieniem, zbiera pieniądze na różne cele, takie jak zbieranie datków, budowanie świątyń czy odprawianie pudży. Jest to działalność nieautoryzowana przeze mnie i sprzeczna z moimi zaleceniami. Nie ulegajcie takim namowom i tym samym nie zachęcajcie do takich praktyk, które potępiam”.** Baba wyjaśnił też, że przez nikogo nie przemawia, ani osobiście ani w snach, i poradził wielbicielom, aby unikali takich ludzi i nie stawali się ich ofiarami. Powiedział wyraźnie, że jeśli ktoś twierdzi, że Baba przyszedł w jego imieniu lub że wszedł w niego, jest to całkowicie fałszywe i kłamliwe. Przestrzegał wielbicieli, aby nie padali ofiarą takich szarlatanów i byli czujni. **Ogłosił: „Są jeszcze tacy, którzy handlują waszą wiarą. Twierdzą, że mówię za pośrednictwem medium lub w inny osób. Traktujcie wszystkie takie osoby oraz ich agentów lub brokerów jak oszustów”.**

Informacje ogólne o truście Sri Sathya Sai Loka Seva Trust

Jeden z trustów, jaki założył Bhagawan Baba, nazywa się Sri Sathya Sai Loka Seva Trust. Małe stowarzyszenie pod nazwą Loka Seva Vrinda prowadziło dwie szkoły w stanie Karnataka. W 1978 roku umarł ich założyciel, a stowarzyszenie, które było ich właścicielem, poprosiło Babę, aby przejął te instytucje i je prowadził, gdyż nie byli w stanie nimi zarządzać ze względów finansowych. Bhagawan Baba w swej wielkoduszności przystał na tę prośbę i okazując współczucie studentom, którzy kształcili się w tych szkołach, zgodził się zostać jedynym zarządzającym trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust utworzonym w 1978 roku. W tej sytuacji dzięki staraniom Baby zarządzano szkołami w Alike i Muddenahalli, rozbudowano je i zmodernizowano, a tysiące studentów otrzymało wykształcenie na wysokim poziomie w instytucjach zlokalizowanych na obszarach wiejskich w stanie Karnataka.

W 2008 roku Bhagawan Baba postanowił zmienić statut trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust, nadając prawo mianowania członków zarządu trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust członkom zarządu trustu Sri Sathya Sai Central Trust, gdyby Swami odszedł. Stosownie do tego, zaraz po Mahasamadhi w 2011 roku członkowie zarządu trustu Sri Sathya Sai Central Trust skontaktowali się z osobami zarządzającymi szkołami w Alike i Muddenahalli i na członków zarządu trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust wyznaczyli trzy osoby: Śri U. Gangadharę Bhata, Śri S. S. Nagananda i Śri B. R. Wasukiego. Na prośbę administratorów tych szkół liczba członków zarządu trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust wzrosła do pięciu z powodu wyznaczenia dodatkowo przez trust Sri Sathya Sai Central Trust Śri B. N. Narasimhy Murthiego i Śri Iswara Bhata.

Bezprawne działania trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust

Mniej więcej rok po Mahasamadhi niektórzy zaczęli twierdzić, że Bhagawan Baba wysyła im „instrukcje”, aby zakładali inne instytucje. Takie twierdzenia są zmyślone i

niewiarygodne. Podjęto próbę wprowadzenia kodeksu postępowania dla wszystkich członków zarządu trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust. Wówczas grupa, którą kierował B. N. Narasimha Murthy, ówczesny członek zarządu trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust (wcześniej był on kierownikiem akademika dla chłopców w kampusie Brindawan, Whitefield, w Instytucie Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai, który uzyskał status uniwersytetu i który założył Bhagawan Baba), w zmowie z kilkoma innymi osobami, sporządziła dokument wprowadzający poprawkę do statutu trustu Sri Sathya Sai Loka Seva Trust, aby odebrać uprawnienia, jakie Bhagawan Baba nadał członkom zarządu trustu Sri Sathya Sai Central Trust. Działanie to było wielce niestosowne i bezprawne. Chcąc przywrócic ład, podjęto kilka prób, aby przekonać złoczyńców, że muszą odstąpić od swoich działań. Przez dwa lata czyniono bezowocne wysiłki w tym kierunku, lecz postawa oszczerców była nieugięta, co spowodowało, że trust Sri Sathya Sai Central Trust i członkowie jego zarządu założyli sprawę sądową przeciwko działającym bezprawnie osobom. Przede wszystkim jest to sprawa o zadośćuczynienie – przywrócenie statutu trustu do jego pierwotnego stanu, zgodnie z dokumentami, jakie sporządził Bhagawan Baba w 2008 roku. Po początkowych trudnościach w postępowaniu sądowym sąd apelacyjny orzekł, że sąd pierwszej instancji niesłusznie odrzucił sprawę i że należy ją skierować do rozpatrzenia w normalnym trybie.

Świętokradcze zachowanie oszustów

Aby wielbiciele Bhagawana Baby mieli właściwe rozeznanie, deklaracje, jakie składali Śri Madhusudan Naidu, były student Uniwersytetu Śri Sathya Sai (obecnie Instytut Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai) i Śri Narasimha Murthy, były kierownik akademika w kampusie Brindawan, że Bhagawan Baba kontaktował się z nimi w postaci subtelnej i że stopniowo wszedł w ciało Madhusudana Naidu, który teraz uważa się za Bhagawana Śri Sathya Sai Babę, są nie do przyjęcia. Zdumiewające jest, że wspierają to ich poplecznicy – udając okazywanie szacunku Madhusudanowi Naidu, kłaniają się mu, a nawet zwracają się do niego „Swami". Aby ubarwić i uwiarygodnić te fałszywe stwierdzenia, Madhusudan Naidu zaczął teraz nosić ubrania w kolorze ochry, a w dniu 23 listopada 2018 roku na uroczystości publicznej w Muddenahalli padła deklaracja, że Baba wszedł w ciało Madhusudana Naidu; zaczął on siadać w fotelu Baby, który z szacunkiem ustawia się na wszystkich zgromadzeniach wielbicieli na całym świecie, w tym także w Prasanthi Nilajam. Takie zachowanie obraziło uczucia wielu wielbicieli.

Nieetyczne i niezgodne z dharmą posługiwanie się imieniem Śri Sathya Sai Baby

To zrozumiałe, że grupa w Muddenahalli wprowadza w życie wcześniej przygotowaną i starannie zaplanowaną strategię medialną i dokłada wszelkich starań, aby posługiwać się imieniem Swamiego i stworzyć wrażenie, że jej działania są w rzeczywistości działaniami trustu, który założył Bhagawan Baba. Ci ludzie posunęli się nawet do tego, że próbowali założyć uniwersytet Sri Sathya Sai University for Human

Excellence, jawnie wprowadzając w błąd legislaturę stanu Karnataka, mimo że nie spełnili przepisów obowiązującego prawa.

Oczywiste sprzeniewierzanie środków ofiarowanych przez niewinnych wielbicieli

Ekstrawagancki styl życia – m.in. podróżowanie luksusowymi samochodami, loty samolotami w pierwszej klasie i w klasie biznes, loty czarterowe, wynajmowanie śmigłowców, duży rozgłos i obecność w gronie dygnitarzy, którzy zajmowali wysokie pozycje w życiu i byli wielbicielami Bhagawana Baby – powstał według scenariusza, aby spróbować stworzyć aurę obecności Swamiego. Dezorientuje to wielbicieli i wywołuje zamęt. W wielu krajach podejmowano próby zakłócania funkcjonowania Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai – z niewielkim powodzeniem. W wielu rodzinach mąż i żona są rozdarci wewnętrznie, a dzieci – zagubione, nie wiedząc, dokąd pójść. Wszystkie zasady, jakie głosił Bhagawan Baba, są bezkarnie łamane. Do wielbicieli zwracano się z otwartą prośbą o wsparcie finansowe, na co Bhagawan Baba nigdy nie dawał przyzwolenia. Grupa w Muddenahalli także bezprawnie zajmuje budynek, postawiony i należący do trustu Sri Sathya Sai Central Trust w Muddenahalli, który nazwała „Sai Anandam". Trust Sri Sathya Sai Central Trust wzniósł ten gmach jako rezydencję rektora dla Bhagawana Śri Sathya Sai Baby, gdy w latach 2010-2011 w Muddenahalli powstał kampus Instytutu Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai, który założył Baba.

Fałszywe oświadczenia składane są nieustannie.

Ostrzeżenie – zawsze bądź ostrożny (Always Be Careful, ABC)

Powyższe informacje są zgodne z prawdą. Niniejsze oświadczenie wydały trzy najważniejsze instytucje, jakie powołał Bhagawan Śri Sathya Sai Baba, aby ostrzec wielbicieli, żeby nie dali się zwieść mediom społecznościowym, prasowym, elektronicznym, publicznym i reklamom, jakie emituje grupa w Muddenahalli, która działa teraz pod nazwą swojej domeny internetowej „saivrinda.org". Ostrzega się wielbicieli, aby nie angażowali się w działania grupy w Muddenahalli ani nie dali się oszukać jakimkolwiek fałszywym deklaracjom, że Bhagawan Baba żyje teraz w ciele Madhusudana Naidu i że Madhusudan Naidu jest prawdziwym ucieleśnieniem Bhagawana Śri Sathya Sai Baby.

Z miłością w służbie Sai

w imieniu członków zarządu Trustu

G. S. R. C. V. Prasada Rao
członek-sekretarz
trustu Sri Sathya Sai Central Trust

Nimisz Pandja
przewodniczący Ogólnoindyjskiej Organizacji Śri Sai Sewa
(Sri Sathya Sai Seva Organisation of India)

dr Narendranath Reddy (M.D.)
przewodniczący Rady Prasanthi
Międzynarodowej Organizacji Sathya Sai
(Sathya Sai International Organisation)

Prasanthi Nilajam
17 stycznia 2019 r.

(dk is)

Bądź prawdziwą istotą ludzką

Nie pragnij przyjemności. Przyjemności wywołują choroby. Powinieneś poświęcać wszystko Bogu i oddawać Mu cześć. Ręce musisz mieć zajęte pracą, a umysł wypełniony dobrymi uczuciami. Jeśli będziesz tak postępował, nie będzie większego człowieka od ciebie. Taki człowiek jest prawdziwą istotą ludzką. Bóg szuka prawdziwej istoty ludzkiej.

– Baba

Tłum. Bogusław Posmyk, Grzegorz Leończuk